

Grafit, a vakvezető kutya blogja 29. rész [#grafitblog](#)

Kedves Olvasóim!

Már itt is vagyok a svédországi kalandok folytatásával. Bogi élvezte tehát az új életet, nagyon sok baráttra tett szert kinn. A munkahelyen annyira rendesek voltak vele, hogy havonta ingyen kapott egy zsák kutyatápot, sőt még jutifalatot is választhatott kedvére amelyet csak akart. Mit ne mondjak, elkapott a sárga irigység, amikor ezt hallottam tőle, biztosan játékot is választhatott volna magának, mondtam is neki, hogy élhetett volna a felkínált lehetőséggel, de Bogi természetesen ledorongolt, hogy jellemző rám, hogy mennyire telhetetlen vagyok. 😊

Egyszer megbetegedett, s az orvosi költségeket is fizették nekik, tehát igazán Pazar életet éltek odakinn. A gazdánk sem panaszkodhatott, fizették neki a napi kétszeri étkezést, s ha már Svédország, akkor svédasztalos lehetőség állt rendelkezésre, s bérlettel utazhatott a munkahelyről a kollégiumig, s még zsebpénzt is kapott, amiből meg flancolhatott kedvére. 🍷🍷

Mi volt a feladatuk? Egy olyan szervezetnél dolgoztak, ahol fogyatékkal élők számára is volt egy projekt, ennek keretében előadásokat tartottak, programokat szerveztek, s amúgy meg éltek mint Marci hevesen, mert a svédek nem kapkodnak el semmit az aztán már biztos. 😊

Gazdinknak is kellett többször is előadást tartania arról, hogy itthon hogyan élnek a látássérültek, s hmmm... nagyon nagy kettősségről számolhatok be nektek. Nagyon más az, ahogyan ott a fogyatékossgal élő emberek élik a minden napjaikat. Bogi valami olyasmit említett, hogy gazdánkat is elérte valami „kultúr sokk”, nem tudom mi lehet az, én csak a gazdinktól szoktam sokkot kapni, No meg néha Bodzától, tehát mi fán terem az ki tudja, de Bogi valahogy úgy magyarázta, hogy ott bár nagyon elfogadóak, pl. bemehetett ő is mindenhová egészen addig amíg nem tűnt fel egy allergiás ember a színen. 🚫🚫

Később kiderült ugyan is, hogy a svédeknel nagyon sok allergiás van, s ezért aztán az Allergiásoknak is van Szövetsége, no meg ugye a vakvezető kutyáknak is sulijuk, mint ahogyan itthon is. No, és e két szövetség örült harcban állt egymással, s akkor még mikor kinn voltak, az allergiások javára billent a mérleg nyelve. Ez a hétköznapokban abban nyilvánult meg, hogy ha pl Bogi bement egy kávézóba, az rendben volt addig, amíg be nem lépett egy kutyaszőrre allergiás ember, s kérhette, hogy küldjék ki a kutyát mert ő biza nem bírja a szőrt. Erre közölték Bogacsékkal, hogy ok, hogy bejöttél, de holnap már ide ne gyere be. 🚫
Gazdánk teljesen értetlenül állt az egész előtt, s nagyon sértve is érezte magát, de mivel a svédek voltak ugye „otthon”, így alkalmazkodni kellett a kialakult helyzethez. Sok helyre bevihette, de bizonytalan ideig, s ez nagyon zavaró volt, ezt mondjuk totálisan meg is értem.

Egy ideig pl bemehetett a kollégium ebédlőjébe, aztán már egyik nap arra ébredtek, hogy közölték, hogy nem. No, és akkor kedves olvasók feltehetitek a kérdést, hogy de akkor hogyan boldogult vakvezető kutya nélkül a gazda? No, és itt a másik szembeötlő különbség, ugyan is, ott annyi asszisztentst termelt ki az állam, hogy egy fogyatékkal élőre biztosan jutott vagy öt. Kutya helyett tehát jött az asszisztens, aki elkísérte a látás sérültet ahová csak kívánta. 🧑

Gazdánk abszolút nem tudott ezzel mit kezdeni, hisz tudjátok, hogy sok bosszantó dolga van, de annyi a javára írható, hogy sok mindent szeret maga megoldani, bár honnan is tudnátok? Nem sokat meséltem még róla, no ezt a későbbi részekben pótolni fogom, szentelek neki pár fejezetet, hogy mit és hogyan művel a hétköznapokban. 😊

Bogi mesélte, hogy rögtön kapott a gazdink 3 segítőt is, ő meg közölte, hogy bocsánat, de otthon ahhoz van szokva, hogy maga veszi meg a napi betevőjét, s maga intézi el az ügyeit, amit meg egyáltalán nem is értettek, hogy az meg hogyan lehet, hogy ahelyett, hogy kapva kapna az alkalmon, próbál önálló

maradni. No persze világos, hisz még a végén úgy elkényelmesedett volna, hogy mi lett volna később idehaza? 😊

Adódtak nagyon vicces események a nagy önállóság gyakorlása közben, de ezekről majd egy következő alkalommal mesélek. Kívánok nektek szép napokat!

Tisztelettel:

Majaligeti Grafit

